I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2021/1767

(2021. gada 6. oktobris),

ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([2]),

tā kā:

(1) Savienība un tās dalībvalstis ir Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas (ANO EEK) Konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem ("Orhūsas konvencija") ([3]) līgumslēdzējas puses ar individuālām un kopīgām minētajā konvencijā noteiktām saistībām un pienākumiem.

(2) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1367/2006 ([4]) tika pieņemta, lai sekmētu no Orhūsas konvencijas izrietošo saistību izpildi, nosakot kā Savienības iestādēm un struktūrām to piemērot.

(3) Komisija savā 2019. gada 11. decembra paziņojumā par Eiropas zaļo kursu pauda, ka apsvērs iespēju pārskatīt Regulu (EK) Nr. 1367/2006, lai uzlabotu iedzīvotāju un vides nevalstisko organizāciju, kam ir konkrētas bažas par vidi ietekmējošu administratīvu aktu atbilstību tiesību aktiem vides jomā, piekļuvi administratīvajai pārskatīšanai un pārskatīšanai tiesā Savienības līmenī. Komisija arī apņēmās veikt pasākumus, lai visās dalībvalstīs uzlabotu iedzīvotāju un nevalstisko organizāciju iespējas vērsties valsts tiesu iestādēs. Tā šajā nolūkā 2020. gada 14. oktobrī

([1]) OV C 123, 9.4.2021., 66. lpp.

([2]) Eiropas Parlamenta 2021. gada 5. oktobra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2021. gada 6. oktobra lēmums.

([3]) Padomes Lēmums 2005/370/EK (2005. gada 17. februāris) par to, ka Eiropas Kopienas vārdā noslēdz Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 124, 17.5.2005., 1. lpp.).

([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1367/2006 (2006. gada 6. septembris) par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 264, 25.9.2006., 13. lpp.).

izdeva paziņojumu par tiesu iestāžu pieejamības uzlabošanu saistībā ar vides jautājumiem ES un tās dalībvalstīs, kurā tā apstiprina, ka "tiesu iestāžu pieejamība vides lietās, vēršoties gan Eiropas Savienības Tiesā (EST), gan valstu tiesās kā Savienības tiesās, ir svarīgs atbalsta pasākums, kas palīdz sasniegt Eiropas zaļā kursa pārkārtošanās mērķus un nostiprināt pilsoniskās sabiedrības kā demokrātijas telpas sargātājas lomu".

(4) Neskarot EST prerogatīvu sadalīt izmaksas, tiesvedība, kas notiek saistībā ar Regulu (EK) Nr. 1367/2006, atbilstoši Orhūsas konvencijas 9. panta 4. punktam nedrīkst būt pārmērīgi dārga. Attiecīgi Savienības iestādes un struktūras centīsies panākt, lai saistībā ar šādām procedūrām rastos vienīgi saprātīgi izdevumi, kurus līdz ar to tās varētu pieprasīt atlīdzināt.

(5) Ņemot vērā Orhūsas konvencijas 9. panta 3. un 4. punktu, kā arī Orhūsas konvencijas Atbilstības komitejas konstatējumus un ieteikumus lietā ACCC/C/2008/32, būtu jānodrošina Savienības tiesību aktu atbilstība Orhūsas konvencijas noteikumiem par iespēju vērsties tiesu iestādēs vides jautājumos tādā veidā, kas ir saderīgs ar Savienības tiesību aktu pamatprincipiem un kārtību, kādā notiek pārskatīšana tiesā.

(6) Lēmumā (ES) 2018/881 ([5]) Padome lūdza izstrādāt pētījumu par Savienības rīcības iespējām saistībā ar Orhūsas konvencijas Atbilstības komitejas konstatējumiem lietā ACCC/C/2008/32 un pēc tam – vajadzības gadījumā – nākt klajā ar priekšlikumu grozīt Regulu (EK) Nr. 1367/2006. Turklāt Eiropas Parlaments 2017. gada 15. novembra rezolūcijā par rīcības plānu attiecībā uz vidi, cilvēkiem un ekonomiku ([6]), 2017. gada 16. novembra rezolūcijā par ES vides politikas īstenošanas pārskatu ([7]) un 2020. gada 15. janvāra rezolūcijā par Eiropas zaļo kursu ([8]) lūdza grozīt Regulu (EK) Nr. 1367/2006.

(7) Orhūsas konvencijas 9. panta 3. punkts paredz, ka katrai Pusei saskaņā ar saviem tiesību aktiem jānodrošina, ka sabiedrības daļas locekļiem, ja tie atbilst attiecīgās valsts tiesību aktos noteiktajiem kritērijiem, ir pieejamas tiesas vai citas pārskatīšanas procedūras, lai apstrīdētu jebkura tāda lēmuma, darbības vai bezdarbības materiālo vai procesuālo likumību, kas ir pretrunā attiecīgās valsts tiesību aktiem vides jomā. Regulā (EK) Nr. 1367/2006 paredzētā administratīvās pārskatīšanas procedūra papildina vispārējo Savienības pārskatīšanas tiesā sistēmu, kas ļauj sabiedrības locekļiem prasīt pārskatīt administratīvos aktus, ceļot tiešu prasību Savienības līmenī, proti, saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 263. panta ceturto daļu, un saskaņā ar LESD 267. pantu – ceļot prasību valstu tiesās. Minētās sistēmas būtiski elementi ir valstu tiesu tiesības un pienākums vērsties EST ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu saskaņā ar LESD 267. pantu. Saskaņā ar LESD 267. pantu, kā to interpretējusi EST, dalībvalstu tiesas kā ES tiesību vispārējās jurisdikcijas tiesas ir Savienības tiesību aizsardzības tiesā sistēmas neatņemama daļa ([9]).

(8) Regulā (EK) Nr. 1367/2006 noteiktais ierobežojums, kas paredz, ka iekšējo pārskatīšanu var veikt tikai attiecībā uz individuāla rakstura administratīvajiem aktiem, ir bijis galvenais iemesls, kādēļ par neatbilstīgiem ir atzīti vides nevalstisko organizāciju pieprasījumi veikt iekšēju pārskatīšanu saskaņā ar minētās regulas 10. pantu, tostarp attiecībā uz administratīvajiem aktiem, kuru darbības joma ir plašāka. Tāpēc ir jāpaplašina regulā paredzētās iekšējās pārskatīšanas procedūras darbības joma, lai tajā iekļautu arī vispārēji piemērojamus neleģislatīvus aktus.

([5]) Padomes Lēmums (ES) 2018/881 (2018. gada 18. jūnijs), ar kuru lūdz Komisiju iesniegt pētījumu par Savienības rīcības iespējām saistībā ar Orhūsas konvencijas Atbilstības komitejas konstatējumiem attiecībā uz lietu ACCC/C/2008/32 un, ja saskaņā ar pētījuma rezultātiem tas ir atbilstoši, priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1367/2006 (OV L 155, 19.6.2018., 6. lpp.).

([6]) OV C 356, 4.10.2018., 38. lpp.

([7]) OV C 356, 4.10.2018., 84. lpp.

([8]) OV C 270, 7.7.2021., 2. lpp.

([9]) Tiesas 2011. gada 8. marta atzinums lietā 1/09 Vienotas sistēmas izveide strīdu izskatīšanai patentu jomā, 1/09, ECLI:EU:C:2011:123, 80. punkts.

(9) Regulas (EK) Nr. 1367/2006 darbības joma aptver saskaņā ar vides tiesībām pieņemtus aktus. Turpretī Orhūsas konvencijas 9. panta 3. punkts attiecas uz tādas darbības vai bezdarbības apstrīdēšanu, kas "pārkāpj" vides tiesību aktus. Tāpēc ir jāprecizē, ka iekšējā pārskatīšana jāveic, lai pārbaudītu, vai administratīvais akts pārkāpj vides tiesību aktus.

(10) Izvērtējot, vai administratīvajā aktā ir noteikumi, kas to ietekmes dēļ varētu pārkāpt vides tiesību aktus, ir jāņem vērā, vai šādi noteikumi varētu negatīvi ietekmēt LESD 191. pantā izklāstīto Savienības politikas mērķu īstenošanu vides jomā. Ja tas tā ir, iekšējās pārskatīšanas procedūrai būtu jāaptver arī akti, kas ir pieņemti, īstenojot arī citas rīcībpolitikas, ne tikai Savienības vides rīcībpolitiku.

(11) Saskaņā ar LESD 263. pantu, kā to interpretējusi EST, tiek uzskatīts, ka tiesību aktam ir ārēja ietekme un tādējādi uz to var attiecināt pieprasījumu veikt pārskatīšanu, ja tā mērķis ir radīt juridiskas sekas trešām personām. Tāpēc sagatavojoši tiesību akti, ieteikumi, atzinumi un citi nesaistoši akti, kas nerada juridiskas sekas trešām personām un ko saskaņā ar EST judikatūru tādēļ nevar uzskatīt par tādiem, kuriem ir ārēja ietekme, nebūtu jāuzskata par administratīviem aktiem Regulas (EK) Nr. 1367/2006 nozīmē ([10]).

(12) Lai nodrošinātu juridisko konsekvenci, tiek uzskatīts, ka aktam ir juridiskas sekas un tādējādi uz to var attiecināt pieprasījumu veikt pārskatīšanu saskaņā ar LESD 263. pantu, kā to interpretējusi EST ([11]). Uzskatīt, ka aktam ir juridiskas sekas, nozīmē to, ka uz aktu var attiecināt pieprasījumu veikt pārskatīšanu neatkarīgi no tā formas, jo akta būtību vērtē pēc tā radītajām sekām, mērķa un satura ([12]).

(13) Lai būtu pietiekami daudz laika pienācīgam pārskatīšanas procesam, ir lietderīgi pagarināt Regulā (EK) Nr. 1367/2006 noteiktos termiņus, kādos jāiesniedz administratīvās pārskatīšanas pieprasījums, un termiņus, kādos Savienības iestādēm un struktūrām uz šādiem pieprasījumiem ir jāatbild.

(14) Saskaņā ar EST judikatūru ([13]) vides nevalstiskajām organizācijām vai citiem sabiedrības locekļiem, kas pieprasa veikt administratīva akta iekšēju pārskatīšanu, izklāstot sava pārskatīšanas pieprasījuma pamatojumu, ir jāsniedz pietiekami izsmeļoši fakti vai juridiskie argumenti, lai rastos nopietnas šaubas.

(15) Pārskatīšanas procedūru darbības jomai saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1367/2006 būtu jāietver gan apstrīdētā akta materiāltiesiskā, gan procesuālā likumība. Atbilstīgi EST judikatūrai tiesvedības saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu un Regulas (EK) Nr. 1367/2006 12. pantu pamatā nevar būt jauns pamatojums vai pierādījumi, kas nav iekļauti pieprasījumā veikt pārskatīšanu, jo pretējā gadījumā prasība par šāda pieprasījuma pamatojumu, kas ir ietverta Regulas (EK) Nr. 1367/2006 10. panta 1. punktā, kļūtu nevajadzīga un tiktu grozīts ar šo pieprasījumu uzsāktās procedūras priekšmets ([14]).

(16) Uz dalībvalstu publisko iestāžu pieņemtiem aktiem, tostarp valsts īstenošanas pasākumiem, kas pieņemti dalībvalstu līmenī un paredzēti atbilstīgi Savienības tiesību aktiem pieņemtā neleģislatīvā aktā, neattiecas Regulas (EK) Nr. 1367/2006 darbības joma saskaņā ar Līgumiem un valstu tiesu autonomijas principu.

([10]) Tiesas 2013. gada 3. oktobra spriedums lietā C-583/11 P *Inuit Tapiriit Kanatami* un citi/Parlaments un Padome, ECLI:EU:C:2013:625, 56. punkts.

([11]) Sk. spriedumu lietā C-583/11 P, 56. punkts.

([12]) Tiesas 1957. gada 10. decembra spriedumi apvienotajās lietās 1/57 un 14/57 *Usines à tubes de la Sarre*/Augstā iestāde, ECLI:EU:C:1957:13, 114. lpp.; 1971. gada 31. marta spriedums lietā 22/70 Komisija/Padome, ECLI:EU:C:1971:32, 42. punkts; 1993. gada 16. jūnija spriedums lietā C-325/91 Francija/Komisija, ECLI:EU:C:1993:245, 9. punkts; 1997. gada 20. marta spriedums lietā C-57/95 Francija/Komisija, ECLI:EU:C:1997:164, 22. punkts; un 2011. gada 13. oktobra spriedums apvienotajās lietās C-463/10 P un C-475/10 P *Deutsche Post* un Vācija/Komisija, ECLI:EU:C:2011:656, 36. punkts.

([13]) Tiesas 2019. gada 12. septembra spriedums lietā C-82/17 P *TestBioTech*/Komisija, ECLI:EU:C:2019:719, 69. punkts.

([14]) Sk. spriedumu lietā C-82/17 P, 39. punkts.

(17) Vides nevalstiskajām organizācijām un citiem sabiedrības locekļiem vajadzētu būt tiesībām pieprasīt Savienības iestāžu un struktūru administratīvo aktu un bezdarbības iekšēju pārskatīšanu saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 1367/2006, kura grozīta ar šo regulu.

(18) Pierādot savu tiesību aizskārumu, sabiedrības locekļiem būtu jāpierāda, ka ir pārkāptas viņu tiesības. Šāds pārkāpums var būt nepamatots ierobežojums vai šķērslis šādu tiesību izmantošanai.

(19) Sabiedrības locekļiem nav pienākuma pierādīt, ka viņi ir skarti tieši un individuāli LESD 263. panta ceturtās daļas nozīmē, kā to interpretējusi EST ([15]). Tomēr, lai izvairītos no tā, ka sabiedrības locekļiem ir neierobežotas tiesības pieprasīt iekšēju pārskatīšanu (“*actio popularis*”), ko neprasa Orhūsas konvencija, viņiem būtu jāpierāda, ka salīdzinājumā ar sabiedrību kopumā šāds aizskārums viņus skar tieši, – piemēram nenovēršama apdraudējuma viņu veselībai un drošībai gadījumā, – vai tiesību, kas viņiem pienākas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, aizskārums, kurš izriet no iespējamā vides tiesību pārkāpuma, saskaņā ar EST judikatūru ([16]).

(20) Pierādot pietiekamas sabiedrības intereses, sabiedrības locekļiem būtu kopīgi jāapliecina gan tas, ka pastāv sabiedrības intereses saglabāt, aizsargāt un uzlabot vides kvalitāti, aizsargāt cilvēku veselību, apdomīgi un racionāli izmantot dabas resursus vai cīnīties pret klimata pārmaiņām, gan, savācot parakstus vai nu fiziski, vai digitāli, tas, ka viņu pārskatīšanas pieprasījumu atbalsta pietiekams skaits fizisku vai juridisku personu visā Savienībā.

(21) Lai nodrošinātu efektīvas iekšējās pārskatīšanas procedūras un jo īpaši to, ka pārskatīšanas pieprasījumi attiecīgā gadījumā atbilst Regulā (EK) Nr. 1367/2006 noteiktajiem kritērijiem un sniedz pietiekami būtiskus faktus vai juridiskus argumentus, lai radītu nopietnas šaubas par Savienības iestādes vai struktūras veikto novērtējumu ([17]), sabiedrības locekļus būtu jāpārstāv vai nu vides nevalstiskai organizācijai, kas atbilst Regulā (EK) Nr. 1367/2006, kas grozīta ar šo regulu, izklāstītajiem kritērijiem, vai juristam, kas ir pilnvarots praktizēt dalībvalsts tiesā.

(22) Ja Savienības iestāde vai struktūra saņem vairākus pieprasījumus pārskatīt vienu un to pašu darbību vai bezdarbību un apvieno šādus pieprasījumus to novērtēšanai vienā procedūrā, Savienības iestādei vai struktūrai savā atbildē katrs pieprasījums būtu jāizskata pēc būtības. Jo īpaši, ja šādu pieprasījumu uzskata par nepieņemamu procesuālu iemeslu dēļ vai ja tas tiek noraidīts pēc būtības, tam nebūtu jāskar citu pārskatīšanas pieprasījumu izskatīšana, kas izvērtēti tajā pašā procedūrā.

(23) Lai nodrošinātu efektīvu lietu izskatīšanu, Savienības iestādēm un struktūrām būtu jācenšas konsekventi piemērot Regulas (EK) Nr. 1367/2006 11. pantā noteiktos kritērijus.

(24) Pārredzamības un efektīvas lietu izskatīšanas labad Savienības iestādēm un struktūrām būtu jāļauj izveidot tiešsaistes sistēmas iekšējās pārskatīšanas pieprasījumu saņemšanai.

(25) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, ieviest detalizētus noteikumus par to, kā Savienības iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas konvencijas noteikumus, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet darbības mēroga un iedarbības dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

([15]) Tiesas 1963. gada 15. jūlija spriedums lietā 25/62 *Plaumann*/Komisija, ECLI:EU:C:1963:17.

([16]) Tiesas 2008. gada 25. jūlija spriedums lietā C-237/07 *Janecek*, ECLI:EU:C:2008:447; 2017. gada 1. jūnija spriedums lietā C-529/15 *Folk*, ECLI:EU:C:2017:419 un 2019. gada 3. oktobra spriedums lietā C-197/18 *Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland* u. c., ECLI:EU:C:2019:824.

([17]) Sk. spriedumu lietā C-82/17 P, 69. punkts.

(26) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ("Harta"), jo īpaši vajadzība Savienības rīcībpolitikās integrēt augstu vides aizsardzības līmeni (37. pants), tiesības uz labu pārvaldību (41. pants) un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu (47. pants). Šī regula palīdz uzlabot ES administratīvās pārskatīšanas un pārskatīšanas tiesā sistēmas efektivitāti, tādējādi stiprinot Hartas 37., 41. un 47. panta piemērošanu un sekmējot tiesiskumu, kā noteikts LES 2. pantā.

(27) Tāpēc Regula (EK) Nr. 1367/2006 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 1367/2006 groza šādi:

1) regulas 2. panta 1. punkta g) un h) apakšpunktu aizstāj šādiem:

"g) "administratīvs akts" ir jebkurš tāds Savienības iestādes vai struktūras pieņemts neleģislatīvs akts, kam ir juridiskas sekas un ārēja ietekme un kas ietver noteikumus, kuri var pārkāpt tiesību aktus vides jomā regulas 2. panta 1. punkta f) apakšpunkta nozīmē;

h) "administratīva bezdarbība" ir tad, kad Savienības iestāde vai struktūra nepieņem neleģislatīvu aktu, kam ir juridiskas sekas un ārēja ietekme, ja šāda akta nepieņemšana var pārkāpt tiesību aktus vides jomā regulas 2. panta 1. punkta f) apakšpunkta nozīmē.";

2) regulas 10. pantu groza šādi:

a) panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

"1. Jebkura nevalstiska organizācija vai citi sabiedrības locekļi, kas atbilst 11. pantā izklāstītajiem kritērijiem, ir tiesīgi Savienības iestādei vai struktūrai, kura ir pieņēmusi administratīvu aktu vai – ja ir konstatēta iespējama administratīva bezdarbība – kurai būtu bijis jāpieņem šāds akts, iesniegt pieprasījumu veikt iekšēju pārskatīšanu, pamatojoties uz to, ka šāds akts vai bezdarbība pārkāpj tiesību aktus vides jomā 2. panta 1. punkta f) apakšpunkta nozīmē.

Šādus pieprasījumus iesniedz rakstiski un termiņā, kas nepārsniedz astoņas nedēļas pēc administratīvā akta pieņemšanas, paziņošanas vai publicēšanas, atkarībā no tā, kura no šīm darbībām notiek vēlāk, vai – ja ir konstatēta iespējama administratīva bezdarbība – astoņas nedēļas pēc dienas, kad administratīvais akts bija vajadzīgs. Pieprasījumā norāda pārskatīšanas pamatojumu.

2. Šā panta 1. punktā minētā Savienības iestāde vai struktūra izskata jebkuru šādu pieprasījumu, ja vien tas nav acīmredzami nepamatots vai neargumentēts. Ja Savienības iestāde vai struktūra saņem vairākus pieprasījumus pārskatīt vienu un to pašu administratīvo aktu vai administratīvo bezdarbību, iestāde vai struktūra var apvienot pieprasījumus un izskatīt tos kā vienu. Savienības iestāde vai struktūra sniedz pamatojumu rakstiskā atbildē, cik drīz vien iespējams, bet ne vēlāk kā 16 nedēļas pēc 1. punkta otrajā daļā noteiktā astoņu nedēļu termiņa.";

b) panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Jebkurā gadījumā Savienības iestāde vai struktūra rīkojas 22 nedēļu laikā pēc 1. punkta otrajā daļā noteiktā astoņu nedēļu termiņa.";

3) regulas 11. pantu groza šādi:

a) iekļauj šādu punktu:

"1.a Pieprasījumu veikt iekšēju pārskatīšanu var iesniegt arī citi sabiedrības locekļi, ievērojot šādus nosacījumus:

a) viņi pierāda savu tiesību aizskārumu, ko izraisījis iespējamais Savienības vides tiesību aktu pārkāpums, un to, ka salīdzinājumā ar sabiedrību kopumā šāds aizskārums viņus skar tieši; vai

b) viņi apliecina pietiekamu sabiedrības interesi un to, ka pieprasījumu atbalsta vismaz 4 000 sabiedrības locekļu, kas dzīvo vai ir iedibināti vismaz piecās dalībvalstīs, un no katras no minētajām dalībvalstīm ir vismaz 250 attiecīgo sabiedrības locekļu.

Pirmajā daļā minētajos gadījumos sabiedrības locekļus pārstāv nevalstiska organizācija, kas atbilst 1. punktā izklāstītajiem kritērijiem, vai jurists, kas ir pilnvarots praktizēt dalībvalsts tiesā. Minētā nevalstiskā organizācija vai jurists sadarbojas ar attiecīgo Savienības iestādi vai struktūru, lai attiecīgā gadījumā konstatētu, ka ir izpildīti pirmās daļas b) apakšpunktā minētie kvantitatīvie nosacījumi, un pēc pieprasījuma sniedz papildu pierādījumus.";

b) 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Komisija pieņem noteikumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka 1. punktā un 1.a punkta otrajā daļā minētie kritēriji un nosacījumi tiek piemēroti pārskatāmi un konsekventi.";

4) iekļauj šādu pantu:

"11.a pants

Pieprasījumu un galīgo lēmumu publicēšana un tiešsaistes sistēmas pieprasījumu saņemšanai

1. Savienības iestādes un struktūras publicē visus iekšējās pārskatīšanas pieprasījumus, cik drīz vien iespējams pēc to saņemšanas, kā arī visus galīgos lēmumus par šiem pieprasījumiem, cik drīz vien iespējams pēc to pieņemšanas.

2. Savienības iestādes un struktūras var izveidot tiešsaistes sistēmas iekšējās pārskatīšanas pieprasījumu saņemšanai un var pieprasīt, lai visi iekšējās pārskatīšanas pieprasījumi tiktu iesniegti, izmantojot to tiešsaistes sistēmas.";

5) regulas 12. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Ja Savienības iestāde vai struktūra nerīkojas saskaņā ar 10. panta 2. vai 3. punktu, nevalstiska organizācija vai citi sabiedrības locekļi, kas iesnieguši pieprasījumu veikt iekšēju pārskatīšanu saskaņā ar 10. pantu, var celt prasību Tiesā saskaņā ar attiecīgajiem Līguma noteikumiem.";

6) visā regulas tekstā atsauces uz Eiropas Kopienas dibināšanas līguma (EK līgums) noteikumiem aizstāj ar atsaucēm uz attiecīgajiem LESD noteikumiem, kā arī veic visus vajadzīgos gramatikas labojumus;

7) visā regulas tekstā, tostarp tās nosaukumā, vārdu "Kopiena" aizstāj ar vārdu "Savienība" un veic visus vajadzīgos gramatikas labojumus.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

Regulas 1. panta 3. punkta a) apakšpunktu piemēro no 2023. gada 29. aprīļa.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2021. gada 6. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*
D. M. SASSOLI	A. LOGAR